

Ændringsforslag, Dr. Meinerts Rejse til Venezuela. Vel ser det ud, som om denne Videnskabsmand skulde tilside sættes i Forhold til hans Kollega, Botanikeren, men naar man sender Forholdene lidt nærmere, er det dog ikke Tilfældet, idet han andet Steds fra, nemlig fra Carlsbergfondet, har en temmelig betydelig Understøttelse, hvortil disse 2,000 Kr. saa ville slutte sig, og dertil kommer, at han, som vil beskæftige sig med Undersøgelser af Dyrelivet, saa vidt mig bekendt, vil komme til at opholde sig varig paa enkelte Steder, medens derimod den botaniske Professor, Warming, vil komme til at foretage en Del Rejser omkring i Landet. Men hvad jeg har at indvende mod Forslaget under Nr. 94 er altsaa ikke, at man ønsker at støtte Professor Warming, men jeg har meget imod den Sum, som her er foreslaaet, nemlig at han til en Rejse til Venezuela i Løbet af 1/2 Aar kun skulde støttes med 4,000 Kroner. Jeg vil tillade mig at gaa en lille Smule ind paa Detaillerne i denne Sag, som jeg særlig interesserer mig for, og jeg har her den faste Grund under mig, som jeg ikke havde i Gaar, og som bevægede den højtærede Formand til at stride ind imod mig. Spørgsmaalet er jo nemlig dette, om vi skulde bevilge disse 4,000 Kr., eller om vi skulde sige: Det er aldeles utilstrækkeligt, vi ville ikke bevilge denne lille Sum dertil, vi forhøje Summen. Det sidste er min Mening, og jeg skal forsøge paa at udvikle, hvorpaa jeg begrunder dette. Dette, at vor første Botaniker, Professor ordinarius i Botanik, har ytret Ønske om at rejse til Sydamerika og altsaa 1/2 Aar at være fritaget for sine Embedsforretninger, er en Sag af meget større Betydning, end Folk her i Tinget rimeligvis tænke paa. Denne Mand er saaledes stillet, at han i sin tidlige Ungdom, jeg tror, saa snart han havde fuldendt sine Studier ved Universitetet, ifølge Indbydelse af vor Landsmand Lund, som lever i det sydlige Brasilien i Byen Lagoa Santa og har i Miles Omkreds undersøgt Knokkelhulerne og viist, hvorledes Brasiliens Dyreverden i forlængt henrindne Jordperioder var; jeg huster ikke, om han var i eller flere Aar i den Egn; men han har undersøgt den tropiske Vegetation der, han forbereder et Arbejde maaste netop i Aar, hvori han vil beskrive, hvad der findes i den nærmeste

Omegn af den nævnte By, omtrent 3 Mil, hvad der er en overordentlig vigtig Ting, da der knapt er noget Punkt i de tropiske Egne, der er undersøgt som dette, dels ved Lund og dels ved Warming. Men nu er denne Mand vendt tilbage og er blevet ansat som Docent ved vort Universitet; han har her baaret den botaniske Undervisning i en Række Aar og tilkæmpet sig en Plads mellem Europas Videnskabsmænd, som en af dem, der gaa i Spidsen, som en meget betydelig Botaniker, han har skabt Værker, som ere for vidtløftige her at opregne. Nu ønsker han i en moden Alder, fuldt udrustet med den nuværende Videnskabs Kundskaber, at vende tilbage til de samme Egne. Han kan desværre ikke komme til Brasilien, som lufkes ved forskellige Omstændigheder for Diebliftet, dels Klimafæber i Rio Janeiro, dels urolige politiske Forhold i Landet, dels andre Omstændigheder, som det er ligegyldigt her at omtale. Han ønsker altsaa at besøge en anden Kyst af Sydamerika, hvor den tropiske Vegetation er endnu pragtfuldere og rigere udviklet end i den Egn, han allerede har lært at kende. Det vil have stor plantegeografisk Betydning, at han netop faar at se Modsetningen mellem Billedet af det, han ved tidligere Studier kender saa godt og Plantevæksten andre Steder. Det Spørgsmaal er oppe, hvorvidt Vegetationen navnlig paa de højere Bjerge og paa Savannerne ligner Vegetationen nede i Sydbrasilien, en 3—400 Mil længere Syd paa. Amazonflodens uhyre store brede Skovbælte synes at danne en Barriere for Plantevandringen der; det er et vigtigt Spørgsmaal at saa undersøgt. Men nu er Spørgsmaalet: Skulle vi altsaa give vor Landsmand denne best. Understøttelse, som han her har søgt om, nemlig 4,000 Kr., hvoraf en stor Del vil gaa med til Rejsen frem og tilbage? Skulle vi ikke, hvis det er muligt, prøve paa at bringe noget betydeligere ud af denne Ekspedition, som foregaar under saa ganske abnorme Forhold, som formodentlig i Aarhundreder ikke ville gentage sig. Nu veed jeg nok, at Misstænkthedsens Folk ville sige: Se, nu har han i dette urolige Medlem fra Aarhus Amts 2den Valgkreds, som oftere er gaaet mellem Universitetet og Tinget, faaet listet sin Sag frem ad denne Vej.